

Zebranie chrześcijańskiego życia i służby — arkusz z odpowiedziami

DLA PRZEWODNICZĄCEGO ZEBRANIA, OD 1 KWIETNIA DO 5 MAJA 2019

ŹRÓDŁA: *Pismo Święte w Przekładzie Nowego Świata* [nwt], *Strażnica* [w], „*Trwajcie w miłości Bożej*” [lv].

WSKAZÓWKI: Pytania powtórkowe dotyczą materiału omawianego w pierwszej części zebrania — Skarby ze Słowa Bożego. Przewodniczący z dużym wyprzedzeniem upewni się, że starszy bądź sługa pomocniczy, który będzie prowadził drugi punkt w tej części zebrania, zwróci szczególną uwagę na pytanie zaplanowane na dany tydzień. W trakcie zebrania przewodniczący powinien się upewnić, czy obecni udzielili poprawnej odpowiedzi. Jeśli zajdzie taka potrzeba, może podkreślić główną myśl, uzasadnić odpowiedź albo krótko wskazać praktyczne zastosowanie. W trzyminutowym punkcie „Powtórka i zapowiedź następnego zebrania” przewodniczący powinien krótko przypomnieć omówione pytanie i prawidłową odpowiedź oraz może powiedzieć, jakie pytanie przewidziano na kolejny tydzień.

Daty w nawiasach informują, w którym tygodniu będzie omawiane dane pytanie.

1. W jakich sytuacjach chrześcijanin może rozważać separację? (1Ko 7:11) [1 kwietnia, lv s. 220, ak. 2, do s. 221, ak. 2]. **Nawet jeśli nie doszło do niemoralności, chrześcijanin może rozważać separację w następujących sytuacjach: 1) mąż rozmyślnie nie dba o zaspokajanie materialnych potrzeb rodziny i w rezultacie nie ma ona podstawowych środków do życia (1Tm 5:8); 2) mąż albo żona dopuszcza się przemocy fizycznej, która zagraża życiu lub zdrowiu (Gal 5:19-21); 3) mąż albo żona uniemożliwia współmałżonkowi służenie Jehowie, co stwarza poważne zagrożenie dla jego zdrowia duchowego (Dz 5:29).**
2. Czy głosicielka powinna nakrywać głowę, gdy prowadzi studium biblijne w obecności głosiciela? (1Ko 11: 5, 6, 10) [8 kwietnia, w15 15.2 s. 30]. **Siostra powinna nakrywać głowę, gdy w obecności męża albo ochrzczonego głosiciela prowadzi regularnie odbywające się studium biblijne. W ten sposób okaże szacunek postanowieniu Jehowy co do sprawowania zwierzchnictwa w zborze chrześcijańskim, ponieważ wykonuje zadanie, którym normalnie zajmąby się brat.**
3. Czy apostoł Paweł zabraniał kobietom zabierać głos? (1Ko 14:34, 35) [22 kwietnia, w12 1.9 s. 9, ramka]. **Paweł zalecał ‘milczenie’ nie tylko kobietom, ale też osobom mającym dar mówienia językami i prorokowania — gdy głos zabierał inny współwyznawca (1Ko 14:26-30, 33). Najwyraźniej niektóre chrześcijanki z takim entuzjazmem reagowały na nowo przyjętą wiarę, że chcąc zadać pytanie, wchodziły innym w słowo — co było typowe dla mieszkańców tamtego rejonu świata. Żeby więc podczas zebrań nic nie zakłócało porządku, Paweł zachęcał: „Niech pytają w domu swoich mężów”.**
4. Do czego nawiązał apostoł Paweł, gdy pisał o „pochodzie tryumfalnym”? (2Ko 2:14-16) [29 kwietnia, w10 1.8 s. 23]. **Paweł nawiązał do rzymskiej tradycji urządzania uroczystych pochodów mających uhonorować wodza, który pokonał wrogów imperium. Wystawiano wtedy na pokaz łupy i wiedziono jeńców, a także prowadzono byki na ofiarę. Zgromadzone tłumy wiwatowały na cześć zwycięzcy i jego armii. Na zakończenie pochodu zwierzęta składano w ofierze i wielu jeńców zabijano. Według pewnej encyklopedii wyrażenie „miła woń Chrystusowa” — która jednym zapowiadała życie, a drugim śmierć — to prawdopodobnie nawiązanie do praktykowanego przez Rzymian zwyczaju palenia kadzidła wzdłuż drogi, którą podążał pochód; zapach ten dla zwycięzców oznaczał tryumf, a jeńcom zapowiadał rychłą egzekucję”.**